

Vol. XXII

August, 1922

No. 3

Society for the
Prevention of Cruelty
to Animals, Madras

ENGLISH & TAMIL.

TIT-BITS OF ANIMAL LIFE

Copies can be had on application to the
Honorary Secretary, S.P.C.A., Vepery, Madras.
Annual Subscription, half a Rupee, payable in advance.

EDITED BY
K. CHENGALV RAYA AYYAR, B.A., B.L.,
Member of the S.P.C.A.

சென்னை: கீ. சி. சங்கரன் வெள்பராசிய
கே. செங்கல்வராய அய்யர், பி.என். அவர்களால் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

PUBLISHED QUARTERLY.

TIT-BITS OF ANIMAL LIFE

A QUARTERLY ADVOCATE OF HUMANITY FOR SCHOOLS AND FAMILIES

ஜந் து வர்த்தமான ஸாரம்

பாடசாலைகளுக்கும் வீடுகளுக்கும் உபயோகப்படும்

ஜீவகாருண்ய விளக்க மும்மாதப் பத்திரிகை

A QUARTERLY JOURNAL—Vol. XXII.—Number 3.

August, 1922—(ஸ்) ஆகஸ்டுமீ

CONTENTS	PAGE	பொருளடக்கம்	பக்கம்
IN ENGLISH		தமிழ்	
Performing Animals—Contd. ...	17	பசு ஸம்ரக்ஷணை ...	20
Bangalore S. P. C. A. ...	18	யானை விசாரணைக் குட்படல் ...	21
Madras Homing Society ...	19	தவளைகள்	22
Intelligence of Magpies ...	20		
Seamen Rescue Puppy ...	20		

Performing Animals

TRAINING OF WILD BEASTS

SAVAGERY OF CIVILIZATION

(Concluded.)

Sjamboks, tridents, spiked collars, saddles, and clubs (for lions), steel spikes, electric cages (for making tigers jump and roar with make-believe ferocity), wire whips, are the normal properties for training stage animals. One method of grinding down a bear's spirit into the abject submission necessary for training purposes is very ingenious. The animal is lassoed and a 'choke' collar attached. When he is helpless, a hole is punched through one nostril and a metal ring clamped to it. The bear rips it out, and a second ring is inserted in the other nostril. If this is torn out, the hole for the ring is made in the septum of the nostrils, and if that fails, through each ear. There is a case on record of a bear so recalcitrant to education that he tore the ring out five times and saved himself thus from the amenities of further discipline. An eye-witness relates how a tiger was trained.

First noosing and lassoing: then a heavy collar with rope attached. He is now ready for the trainer, who enters the cage with revolver, whip, and steel fork. The beast springs—and the men holding the rope outside the cage haul sharp on to it at the top of the parabola, bringing him down with a crash on the floor. The trainer then goes for him, pounding his nose with the butt end of the whip and jabbing with the fork, until he is forced to rest from exhaustion. The process is continued—spring, fall, pounding—until the spirit is cudgelled out of him. The way he was then forced up into an iron seat is too disgusting to repeat. Enough that at the end of his first day's training he

literally fainted, and was only got on to his feet again 'with the uncertain step of locomotor ataxia' by being douched with bucket after bucket of water. A fortnight of this and his tigerhood departed. A broken, slavish shadow of a once burning mettle was ready for the arena.

The actual training of animals for the stage is only the fiery part of their ordeal. On the one side, there is the performance—the routine of imbecilities which is the goal of their torments, the mental disgrace of their audience, and their own unremitting strain, bewilderment, and constant terror of the consequences of failure in feats even more unnatural to them than bounding on all fours and eating and drinking without hands is to men and women. The psychological rack of satisfying their trainers up to a compulsory pitch beyond the orbit of their natural intelligence is on its own plane as severe as the physical martyrdom endured to achieve it. On the other side, the conditions of stage travelling and accommodation make it inevitable that they should be confined in boxes, packing cases, and cages, cramped very often to their own lengths where they lie from rehearsal to rehearsal or performance to performance in darkness and damp, and without respite, exercise, variety, or interest of any kind. As animals are often trained through starvation, a refinement of pain is distilled from the hours of listless waiting. There are people with heads even softer than their hearts who maintain an analogy between the tricksiness of their own pet creatures and the vulgar grotesqueries of performing animals. They forget that the latter are professionals, machines for extracting money for mountebanks; that their antics are compulsory; that they must not on any account fail; that speed and efficiency must go together,

சம்புடம் XXII.] AUGUST, 1922—(ஸ்) ஆகஸ்டுமீ

[இலக்கம் 3.

and force and terror are the only agents that will make them. A performing animal that is not drilled down to the final obedience of mechanical response is a contradiction in terms. One marvels at the magnanimity of these miserable beasts—that they so seldom turn and rend their persecutors—until one sees it is not that, but the last abasement of craven terror. It takes some terrorism to make an elephant groan like a man in anguish, a bear shut its eyes and cover up its face, and a tiger whimper.

It is a grim thought that civilized human beings should behave like savages in their darker religious rites in order to make animals behave like lunatics. It is grimmer that there is method in the madness, and system in the savagery. But it is grimmest when one reflects of the responsibility Labour must bear in championing the trade that lives by these atrocities. The history of Trade Unionism has been one of an effort to loosen the grip of the master upon the human servant, and, however vaguely, one has come to associate the progress of Labour with a freer and more enlightened vision of well being. And here we have one of the most prominent Trade Unions entering into an arrangement with a Labour M. P. to safeguard the interests of employers in their struggle to keep in perpetual servitude, under monstrous conditions of housing and by methods of deliberate cruelty, a form of labour which receives no pay and cannot voice its own wrongs. Labour can well afford to dissociate itself from such a cause.

—The Nation.

Bangalore

THE S.P.C.A.

The General Committee of the S.P.C.A. held a meeting on Thursday at the Gymkhana pavilion. Mr. H. G. Clinch presided and the members of the committee present included Colonel Skipwith, Mr. T. Austin, Colonel Carter, Colonel Gunter, Captain Thayagaraj, Mr. W. G. Paddock, Mr. Ananda Rao and Captain J. Lynch, Honorary Secretary.

A letter was read from Sir Leslie Miller tendering his resignation. Colonel Skipwith proposed, and it was unanimously approved, that the committee desire to place on record their appreciation of the invaluable services which Sir Leslie Miller rendered to the Society of which

he has been the President since 1916, and their regret at the unavoidable termination of his Presidentship.

It was then proposed by Colonel Carter and seconded by Mr. Austin that Lord Ruthven and Mr. Clinch be appointed Joint Vice-Presidents.

It was decided to hold a Horse and Animal Show in late December or early January, and the following sub-committees were appointed to officiate with power to add to their number:—Horse Show: President:—Colonel P. A. Skipwith. Colonel J. Desraj Urs, Colonel H. Cornes and Captain J. Lynch to arrange details for the Animal Show: Captain Thayagaraj, Mr. Davidson, Colonel Carter, the Rev. E. Brownrigg, Subhadar Swamy Rao and Mr. Chengiri.

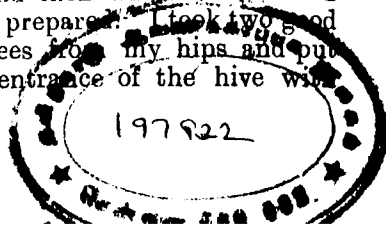
The Secretary was authorized to obtain an estimate for clothing for the inspectors, amount not to exceed Rs. 180, and was instructed to arrange for the hearing of cases by the Bench of Magistrates at a specified time so that the outdoor duties of the Society's inspectors should not be unduly encroached upon.

A half-yearly financial statement was furnished by the Secretary and showed an increase of receipts over expenditure for the first half-year of Rs. 372.

Mr. R. B. Plumer, Judge of the Chief Court, has been elected to, and has accepted, the Presidentship of the S. P. C. A., vice Sir Leslie Miller, who has resigned office on finally leaving Bangalore.

Bees Swarm on a Man

After a swarm of his own bees had settled on him, Mr. P. E. Brown, of the post office, Wymeswold, Loughborough, walked thus laden to a hive, to which he successfully transferred them. Recounting his experience he said: 'I had no jacket on when they settled on me, and my shirt sleeves were turned up. I shouted to a friend to come and take a photograph, but he dared not come anywhere near me. I then tried to find the queen, and after a few moments espied her running up on to my shoulder. I quickly caught her, and then walked to a hive I had previously prepared. I took two good handfuls of bees from my hips and put them at the entrance of the hive with

the queen. Then I gave several jumps and shook the bulk of the bees off me, but not for half an hour did I rid myself of all the bees. Throughout the whole operation I did not receive a single sting.'

Some American Pests Cocoanut

Apparently the Ceylon cocoanut planter has still much to be thankful for, says a Colombo paper. An American weekly gives some reasons for his being so in the following:

As many planters know to their cost few trees have more enemies than the coconut, or, as some call it, the cocoanut, on the products of which so many millions of the white and coloured races depend.

Monkeys and wild elephants rob the plantations and work great damage. The monkeys, with almost human intelligence, place sentinels to give the alarm of danger and form long lines or queues to hand along the fruits or nuts that are disposed of with astonishing quickness. The elephants are so fond of the young, tender leaves that often it is necessary to guard the trees by lighting fires and firing guns during the night.

Wild hogs and porcupines also eat the roots of the invaluable palms. They do immense hurt to the trees, like the Malay bear, or coco bear, that is so ravenous of the tender leaves. The shaggy little animal, which climbs the palm very nimbly, seldom attacks the natives of the Malay Peninsula. Indeed, it is said that the coco bear, instead of attacking the women and children it meets astray in the jungle, has on several occasions found them food and helped them.

Insects certainly effect havoc on the coco tree and its fruit, but animals are the chief foes of the coco planter, both in the Pacific and Indian islands. One queer enemy is the so-called marten of the palm trees—a strange animal that climbs the coco and drinks the milk in the nuts. The marten is about nineteen inches long, and is as thick in the body as the average cat. It is found in Java and in Southern Asia, and is one of the most fearless and ferocious fighters. Its head and teeth are like a wildcat's.

Every season this very odd looking animal spoils countless cocoanuts. In Java the natives declare it does this out of sheer hatred to human beings, whom the marten of the palm tree attacks with even less hesitation than the most savage weasel.

Frequently the palm squirrel is to be seen frisking on the trees on the East Indian shores. When it can, this squirrel makes use of the holes gnawed in the green nuts by the marten to drink what is left of the milk. Yet it also can tap the nuts and sip its fill of their delicious fluid.

Many are the enemies of the coco palm and its nut; and among the worst are birds. Beautiful and interesting it is to see the parrots climbing and chattering, all gorgeous in their plumage and sucking the pollen of the splendid golden flowers that grow above the green leaves of the coco palms; they and the macaws destroy the fertility of many, many cocoanut trees. However, they are not as destructive as a kind of sea swallow—the black noddy. It builds its nest among the stalks of the leaves, and when stormy weather prevents it from flying out to sea it passes its time pecking the flowers of the palm, and in this way causes at times a very poor yield of nuts on certain of the East Indian islands.

Insects also prey on the coco palm. The termites, or white ants, build their nests on the tops of the trees and kill them from their crowns, and the species that find a home at their base roots poison them. Among many others, the rhinoceros beetle, that is very like a miniature model of the unicorn rhinoceros, cuts his way into the leaves and eats the topmost sprout, while his wife bores holes in the trunk to lay her eggs in it and kill the tree.

Madras Homing Society

YOUNG BIRDS RACE

The first Nandalur race of the above Society was held on the 9th instant, direct distance to winners loft being 114 miles 840 yards.

In all 38 young birds competed in the event and particulars of the first nine

arrivals are given below. The birds were liberated at 6-30 a.m. in fine weather.

	Yards per minute
Mr. T. G. Parry's black and white pied cock 'Swanea' ...	1,105-2*
Mr. T. G. Parry's red chequer hen 'Princess' ...	1,092-8
Mr. P. Baldrey's blue chequer pied cock 'As you were' ...	1,087-8†
Mr. P. Baldrey's red chequer cock 'Ocean star' ...	1,082-9
Mr. P. Baldrey's blue chequer cock 'Freckles' ...	1,078-5
Mr. P. Baldrey's blue chequer cock 'Perfection' ...	1,075-6
Mr. C. T. Carr's black chequer pied cock 'Champion Laddie' ...	1,071-8‡
Mr. C. S. Pillay's blue cock 'Decoration' ...	1,069-2
Mr. C. S. Pillay's blue chequer 'Modesty' ...	1,066
As per Rule 28, 'As you were' wins 2nd prize.	

Intelligence of Magpies

BY EDITH PAUL GRAHAM

Jimmy and Maggie were two of the cleverest magpies imaginable. They were hatched in the brushwood near a creek in the Canadian West. We took them from their home and mother when they were only a few days old and made them an artificial nest in an old tin bucket which we hung on the side of the house on sunshiny days and took inside at night.

When they grew chilly they would scold until we covered them, when they grew too warm they would scold until we uncovered them. Whenever they were hungry they would set up a noisy, scolding cry. If we offered them water when they were crying for food they would immediately spit out the water and begin their crying again; if we gave them something to eat when they were begging for drink they would disgustedly spit out the food and commence scolding once more. They 'got what they wanted' by their persistence in scolding until we understood.

* Winner of 1st prize and all pools Rs. 2, Re. 1 and As. 8.

† Winner of 2nd prize.

‡ Winner of 3rd prize.

One day the little children discovered that Jimmie and Maggie were fond of cutworms, so cutworms they had! When we found about it, they had fed them a fruit jar lid full of worms and the next morning Jimmie and Maggie were dead. For once, they had failed to gauge their appetite and and spit out the surplus.

There was true mourning among the whole family for the loss of these pets as we had all grown to love the intelligent creatures.

Seamen Rescue Puppy

A tale of the ocean that shows that sailors are often the kindest of men despite appearances was published in the *New York Times*, January 6. According to the account, the crew of the United States Mail Line steamer *Hudson* rescued a puppy from drowning after they had saved the crew of a wrecked trench schooner off the banks of Newfoundland. The rescue was effected after the captain of the schooner had been washed overboard and drowned.

Chief Officer Cummings commanding a little boat from the *Hudson* took off the surviving members of the crew and the Newfoundland dog, Jennie. Just as they were leaving the derelict, Compass, a puppy with one leg broken during the storm came to the rail and whined. Emile Rousseau, pleaded for the rescue of his pet, and Officer Cummings had the boat rowed back and took the dog safely off.

பசு ஸம்ரக்ஷணை.

ராஜப் பிரதிநிதியின் கருத்து.

19-ல்வி, மார்க்சுமீ 27-ல் அகில இந்திய பசு சம்ரக்ஷணை மகா நாட்டின் பிரதிநிதிகள் 27-ந்தேதி யன்று ராஜப் பிரதிநிதிக்குப் பத்திர மொன்றை வாசித்துக் கொடுத்தார்கள். அப் பத்திரத்திற்கு ராஜப் பிரதிநிதி கூறிய பதிலின் சாரம் பின் வருமாறு:—என்னைப் பற்றியும் லேடி ரீடிங்கைப்பற்றியும் பத்திரத்தில் சிலாகித்திருப்பதற்காக உங்களுக்கு இருவரின் சார்பாக வந்தனமளிக்கிறேன். இந்தியாவின் விவசாய அபிவிருத்தி விஷயத்திலும் அதற்கு முக்கியமாக வேண்டியுள்ள ஆடு மாடுகளின் கஷ்டத்திலும் எனது கவன்மெண்டுக்குச் சிரத்தையுண்டு. விவசாயத்திற்கு வேண்டிய மாடுகளும், அவைக

ளின் போக்கியதையும் வரவரக் குறைந்து வருகின்றன என்று சொல்லுவது மிகைப்படுத்திக் கூறுவதாகும். சென்ற வருஷத்தில் எடுக்கப்பட்ட கணக்கிலிருந்து நீங்கள் சொல்லும் வரதம் ஒவ்வவிலை 1918-19-ம் வருஷத்தில் கொஞ்சம் சேதம் ஏற்பட்டது என்பதில் சந்தேகமில்லை. கடந்த 10 வருஷ காலத்தில் 100-க்கு 6 வீதம் ஆடு மாடுகள் விருத்தியாகி இருக்கின்றன. ஜனத்தொகைக்குத் தகுந்தவாறு ஆடு மாடுகள் இல்லை யென்று சொல்வது பொருத்தமாகாது. ஆஸ்திரேலியா முதலிய தேசங்களில் ஜனங்கள் குறைவு. மேலும் அங்கு ஆடு மாடுகளை அடித்து வெளி நாடுகளுக்கு மாமிசப் அனுப்பி வருகிறார்கள். விவசாயத்திற்கு அதிக மாடுகள் வேண்டுமென்பதைப் பற்றி விவசாயிகளே ஆங்காங்கு கவன்மெண்டுக்குத் தகவல் தெரிவித்துக்கொள்ள வேண்டும். உபயோகமில்லாத மாடுகளுக்குத் தேவனம் போடுவதை நிறுத்துவதால் நன்மையே ஏற்படும் ஆகையால் உபயோக மில்லாததை வெளி தேசங்களுக்கு அனுப்பிவிடலாம்.

பால் சப்ளை அதிகமாகவில்லை யென்று கூறுகிறீர்கள். பசுக்களின் தொகை குறைந்திருப்பதாலாவது, பசுக்களின் தரம் மாறியிருப்பதாலாவது பாலின் விலை ஏறிவிட்ட வில்லை. மற்ற சாமான்களின் விலை உயர்ந்தது போல், இதன் விலையும் ஏறி விட்டது. நல்ல பசுக்களின் தொகை குறைந்ததால் ஒரு சிசு மாணம் அதிகரித்திருக்கிற தென்று சொல்லிவிட முடியாது. சிசு மாணத்திற்கு இது காரணமாக விருந்தபோதிலும், வேறு பல காரணங்களுண்டு. பால் சப்ளை அதிகப்பட்டு வேண்டுமென்றால், பசுக்கள் முதலியவை நன்றாக வளர்க்கப்பட வேண்டும். பூலாவிலுள்ள விவசாய ஸ்தாபனத்தைச் சேர்ந்த பசுக்கள் தினந்தோறும் 32-பவுண்டு பால் கொடுக்கின்றன. அதிகப் பால் கொடுக்கக்கூடிய பசுக்களையே வளர்க்க வேண்டும். மற்றப் பசுக்களை ஒதுக்கிவிட வேண்டும். பசுக்களைக் கொலை செய்யும் வழக்கத்தைப் பிரஸ்தாபிப்பது சற்று கஷ்டமானதே. இது மத சம்பந்தமான விஷயத்தைப் பொறுத்ததாக விருந்தபோதிலும், நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். தற்காலத்திற்கேற்றவாறு மத விஷயங்களில் உள்ள குறுகிய திருஷ்டியை விசால நோக்கத்துடன்

பொறுமையைக் கொண்டு மறைத்துவிட வேண்டும். இவ் விஷயத்தில் நாம் பொறுமை யுடன் நடந்து கொண்டு விடுவது நலம். வெளி நாடுகளுக்கு ஏராளமாக ஆடு மாடுகள் அனுப்பப்படுகின்றன என்று சொல்லப் படுவதையும் நம்பாதேயுங்கள். 10,000 ஆடு மாடுகளுக்கு, ஒன்று வீதமே ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டு வருகிறது. நல்ல மாடுகள் ஏற்றுப் படமாட்டாதென்று கவன்மெண்டார் ஏற்கனவே உறுதி கூறி விட்டார்கள். ஒரு கமிட்டியை நியமித்து இவ்விஷயத்தைப் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று நீங்கள் சொல்வது அனாவசியமே. மாகாண கவன்மெண்டு களுக்கு நீங்கள் சமர்ப்பித்த பத்திரத்தையும், நான் அளித்த பதிலையும் அனுப்புகிறேன். மேலும் விவசாய, மிருக வைத்திய இலாகாக்கள் மாற்றப்பட்டவை யாதலால், மந்திரிமார்கள் உங்களுக்குத் திருப்திகரமாக நடப்பார்களென்றும் நான் நம்புகிறேன். இந்த விஷயத்தின் விருத்தியைப்பட மார்க்கமிருக்கிறது. நம்பிக்கை யிழப்பதற்கு இடமில்லை. நல்ல ஜாதிமாடுகளே தற்போது இந்தியாவுக்குத் தேவை. இந்தியா கவன்மெண்டின் பால் பண்ணை சம்பந்தமான நிபுணர் பலருக்குப் பல யோசனைகளைக் கூறி நல்ல வேலையும் செய்து வந்திருக்கிறார். தனிப்பட்ட நபர்களும் கோ சமரக்ஷணை விஷயத்தில் சிரத்தை காட்டவேண்டும் என்று பேசி முடித்தார்.

யானை விசாரணைக் குட்படல்.

இந்திய சமஸ்தானத்திய வழக்கம்.

பின்கண்ட விவரம் 'லீடர்' பத்திரிகையில் காணப்படுகிறது.

நைஜாம் ஆளுகைக் குட்பட்ட, ஹைதராபாத் நகரைப் பார்க்கச் சென்றிருந்தேன். எனது சகோதரர் பிரிட்டிஷ் பிரஸிடெண்ட் டிபார்ட்மெண்டிலிருந்தபடியால். அங்கு நடக்கும் விசேஷங்களைக் கவனித்துச் சொல்வதுண்டு.

நாங்கள் ஒரு சமயம் வெளிக்கிளம்பி யானைகள் இருக்குமிடத்திற்குச் சென்றோம். துப்பாக்கிகளை குதிரை கோவேறுகழுதை இழுப்பதுபோல் யானைகளைக் கொண்டே இங்கு இழுத்துச் செல்வது வழக்கம். இவ்விஷயத்தைப்பற்றி நான் ஓரழைப்புச் செய்துசெய்யப்பட்டது உடனே ஒரு சதுக்

197922

இரண்டு தடைவாய்களிலும் தேரைகளுக்குப் பற்களில்லாமையைப் பார்த்து அச்சாதியைத் தேரைகளென்று நிர்ணயிக்கலாம். அவற்றின் கண்களிலுள்ள விழிகள் உயர்ந்திருக்கும்.

மடகாஸ்கர் தீவு ஆஸ்திரேலியா நியூகினி சாந்த மகா (Pacific Island) சமுத்திரத்தின் தீவுகளன்றி மற்றெல்லாப் பிரதேசங்களிலும் வசிக்கின்றன. உரத்ததோல்கள் உடைமை பழக்கவழக்கங்கள், சில தண்ணீரிலேயே வசிக்கும் தன்மையுடையன முதலியவற்றினால் தவளையின் பேதங்கள் பல வகைப்பட்டனவாயிருக்கின்றன.

தேரை யொன்று பயமுறுத்தப்பட்டால் அது எழும்பிக் குதிக்கும்போது ஒருவித நீரை மேல்தெளித்துக்கொண்டு கிளம்புகிறது. அத்தண்ணீர் அதன் தேகப்பை யொன்றினின்று கிளம்புவதாகவே எண்ணவேண்டும். அதனைத் தேரையின் முத்திரைமன்று கருதுவது கூடாத காரியம். தேரையின் முட்டைகளுக்கும், தவளையின் முட்டைகளுக்கும் வித்தியாசங்கள் உண்டு. பசையுடன்கூடிய தவளையின் முட்டைகள் போன்றிருக்கும்போது, இம்முட்டைகளின் தொகுதி கயிறுபோல நீண்டிருக்கும். இத்தொகுதியின் நீளம் ஒரு கஜத்திற்குமேலிருக்கவும் காணலாகும். இம் முட்டைகளின் தொகுதி பதினைந்துநாட்களாகாறும் தண்ணீரில் மிதந்து நிற்கும். இத்தேரைக் குஞ்சுகள், பொறியும்போது தவளையினும் சிறியனவாயும் கருநிறமுடையனவாய் மிருக்கும் பச்சைத்தவளை, நாட்டார் ஜாக் தவளை (Green toad, Nattar Jack toad, Sharp-nosed toad) கூரிய மூக்குத் தேரைகள் எனத் தேரை ஜாதிகளில் பலவகையுண்டு. அவ்வவற்றின் குணதீயத்தின் பெருமை பற்றி அவைகள் தத்தம் இயற்பெயர்களை யடைந்தன வென்னலாம். பச்சைத் தேரைகள் பார்ப்பதற்கு அழகுமிக்கதாயிருக்கும்.

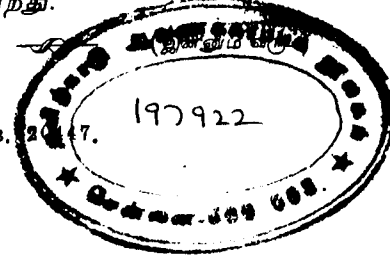
மஞ்சள் வர்ணம் அல்லது ஆரஞ்சுபழ வர்ணமுடைய அடிவயிற்றையுடைய தேரையைத் தீ நிறத்தேரை (Fire-bellied toad) என்கிறார்கள். இப்படி வயிற்றின் வர்ணம் உண்டாவது அவ்வவை வசிக்குமிடத்தைப்

பொறுத்தது. மலைப்பிராந்தியங்களிலுள்ள உயர்ந்தவிடத்திலுள்ள நீரோட்டங்களில் மஞ்சள் நிறமுள்ள வயிற்றுப்பாகத்தையுடைய தேரைகள் வசிக்கின்றன. ஆனால் மைதானங்களிலுள்ள ஆறுகளிலும் குளங்களிலும், ஆரஞ்சுபழ நிறமுள்ள வயிற்றினையுடைய தேரைகள் வசிக்கின்றன இத்தவளையினங்கள், இறந்துபோகக்கூடிய கெடுதியை விளைக்கக் கூடிய எதிரியைக்கண்டால் செய்யும் பாசாங்கு கவனிக்கத் தக்கது. அப்படிப்பட்ட எதிரியைக் கண்டவுடன், இத்தேரைகள் தம் கால்களை விதைக்க நீட்டிக்கொண்டு; பின்புறமாக மல்லாந்து படுத்துக்கொள்ளும். அப்படி யிருப்பதைப்பார்த்தால், அத்தேரைகள் எற்கனவே இறந்துவிட்டனபோலத் தோன்றும்.

தீ நிற வயிற்றையுடைய தேரைகள் குஞ்சுகளாயிருக்கும்போது இருக்கும் தன்மை மிகுதியும் கவனிக்கத்தக்கது. இன்னும் இத்தேரைகளின் வால்புறத்து இறக்கைகள் மிகவும் பெரிதாய் வளர்ந்திருப்பதும் விபக்கத்தக்கது. இவ்விதமான தேரைகளும் தவளையினங்களும் பிரிடிஷ் (British Isles) தீவுகளில் காணக்கிடையா. ஆனால் ஐரோப்பிய கண்டம் (European Continents)கள் பலவற்றில் இந்த ஜாதிக் தவளையினங்களுக்கிடையே ஆசியாக்கண்டம் வரையில் பாவி யிருக்கிறது.

தவளையினங்களில் பல இனங்கள் மரத்திலும் வசிக்கின்றன. ஸாலமன் தீவுகளில் வசிக்கும் தவளையினங்கள் கோவி குண்டு (Marbles) கள் போல் முட்டை யிடுகின்றன. அவைகளிலிருந்து பூர்ண வளர்ச்சியடைந்த தவளையினங்கள் இன்னும் சில மரத்தில் வாழும் தவளையினங்கள், அம்மரக்கிளைகளிலும் இலைகளிலும் உள்ள நாத்தைப்பற்று உயிர் வாழுகின்றன.

வாத்தியம்போலச் சத்தம் செய்யும் தவளையினங்கள் ஜலத்தினருள் கைகளில் குழிதோண்டி, அதில் பசைமேல் முட்டைகளை யிட்டுத் தாமே பொறியுமாறு விட்டு விடுகின்றன. சில வேளையினங்களில் இக்குழிகளில் தண்ணீர் பெருகி வருகின்றது.

To My Pussies

To Tommy and Imp,
And Dick and Boy,
My playful pussies,
So full of joy;

Your lives are full of wholesome things,
As chases for nuts and jumps for strings;
And darting at dogs and bumble bees;
And rolling in grass and racing up trees;
You love to watch the water drip,
You love to scratch and claw the nip;
You love to climb and you love to chase,
You love to hide and you love to race;
You love to eat till your tummies swell,
Then wash your faces and paws so well;
And you love to purringly cuddle and creep
Into mistress' arms and fall asleep;
Then to wake her up before 'tis light,
To begin your day so new and bright.

VIRGINIA W. SARGENT.

Convictions for the Year 1922.

This return is published to inform the public of the nature and extent of acts of cruelty to animals discovered by the Society in the City of Madras.

The following **CONVICTIONS** for cruelty to animals were obtained in Madras during the first half of the year 1922 by the Society's agency:—

1. Working Horses in an unfit state	...	...	...	37
2. Do. Ponies do.	...	...	...	219
3. Do. Bullocks do.	...	...	...	778
4. Do. Buffaloes do.	...	...	...	...
5. Do. Mules do.	...	...	...	1
6. Cows ill-treated	...	...	...	37
7. Calves do.	...	...	...	4
8. Fowls do.	...	...	...	...
9. Donkeys do.	...	...	...	...
10. Goaded Bulls	...	...	...	...
11. Overloading	...	...	...	27
12. Owners causing cruelty	...	...	...	...
Total ...				1,103

1922-இல் முதல் ஆறு மாதங்களில் ஜீவ வற்றிப்பிடிப்புக்காகச் செய்த தண்டனைகளின் பட்டி.

அடியில் குறித்த ஜீவ வற்றிப்பிடிப்புக்காகச் செய்த குற்றங்கள் 1922-இல் இந்தச் சங்கத்தாரால் தண்டிக்கப்பட்டிருக்கின்றன:—

1. உழைக்கச் செய்யில்லாமல் கோயில்களில் குதிரைகளை வருத்தி வேலை வாக்கிவைத்ததாகத் தண்டிக்கப்பட்ட குற்றம்	...	...	...	37
2. " " " குதிரைமட்டங்களில் " " "	...	...	...	219
3. " " " எருதுகளை " " "	...	...	...	778
4. " " " எருமைக் கிடிகளை " " "	...	...	...	...
5. " " " கோமேறு கழுத்தை " " "	...	...	...	1
6. பசுக்களைத் துன்பப்படுத்திய குற்றம்	...	...	...	37
7. கன்றுக் குட்டிகளைத் துன்பப்படுத்திய குற்றம்	...	...	...	4
8. கோழிகளை " " "	...	...	...	...
9. கழுதைகளை " " "	...	...	...	...
10. எருதுகளை தாற்றுக்கோலால் தாண்டினது	...	...	...	...
11. அதிக பாரத்தை ஏற்றியது	...	...	...	27
12. சொந்தக்காரர்களே செய்க மேற்கூறிய குற்றங்கள்	...	...	...	...
மொத்தம்				1,103

P

இந்தச் சங்கத்தின் காரியங்கள் அவரவர்கள் இஷ்டப்பட்டுக் கொடுக்கும் உபகாரப் பொருளாலேயே நடத்தப்படுகின்றன.
The Society is supported only by Voluntary Contributions.